

potenciálu Drážďanské filharmonie a k dalšímu systematickému rozvíjení silných stránek orchestru. V roce 1992 se stal ředitelem Drážďanské filharmonie Dr. Olivier von Winterstein. Postavení, které bylo do té doby spojováno především s ekonomickými stránkami řízení, tak poprvé zaujal impresárió s uměleckými ambicemi. Na koncertní sezonu 1994/95 dokázal von Winterstein angažovat jako šéfdirigenta filharmonie mezinárodně uznávaného Michela Plassona, a dal tak impulz ke spolupráci, jež posléze vedla k výraznému zaměření koncertního repertoáru tělesa na stěžejní francouzské skladatele. V roce 2001 převzal Plassonův post neméně věhlasný dirigent Marek Janowski.

Na sezonu 2003/04 byl jmenován hlavním hostujícím dirigentem Rafael Frühbeck de Burgos, jenž se o rok později stal šéfdirigentem orchestru. Jeho zkušenosti s řízením nejvyšších světových těles vyústily za přispění jeho osobního charizmatu v mimořádně úspěšnou spolupráci s orchestrem, a to při koncertních vystoupeních v Drážďanech i na uměleckých turné, ale také ve studiích mezinárodních gramofonových společností. Rafael Frühbeck de Burgos prezentuje dlouhodobě pěstované umělecké mistrovství drážďanského orchestru především uváděním špičkových děl německého symfonického repertoáru, kde dává vyniknout pověstnému „saskému zvuku“ tělesa, který položil základ jeho vynikající mezinárodní pověsti. V počátcích jeho působení s orchestrem nahrála Drážďanská filharmonie vysoce hodnocené verze děl Richarda Strausse – *Dona Juana*, *Tilla Eulenspiegel* a *Dona Quijota*. Po těchto snímcích následovala nahrávka Strausovy *Alpské symfonie* a *Suity z Růžového kavalíra*, která se u kritiky rovněž setkala s nadšeným ohlasem. Edici pod vlastní etiketou „Dresdner Philharmonie“ doplňují další nahrávky, mezi nimiž nechybí skladby Wagnerovy, Brucknerovy či Brahmsovy, nebo album nazvané „Encore!“ se slavnými orchestrálními přídávky.

Dresdner Philharmonie

In 2005 the Dresden Philharmonic marked the 135th anniversary of its founding. In a period spanning more than a century, the ensemble has worked with outstanding principal conductors and countless internationally respected soloists and guest conductors. The orchestra was founded in 1870 and gave its first concert in the *Gewerbehause* on 29 November 1870, under the name *Gewerbehauseorchester*. The orchestra acquired its current name in 1915. After performing in various temporary quarters in the years following World War II, the Dresden Philharmonic made its permanent home in the city's downtown Cultural Palace (*Kulturpalast*) starting in 1969.

The Dresden Philharmonic has worked with the most eminent conductors. The orchestra gained worldwide fame in the 1930s, with much credit going to the leadership of Paul van Kempen. This in turn attracted the great conductors of the time to appear in concert with Philharmonic, including Arthur Nikisch, Hermann Abendroth, Hans Knappertsbusch, Fritz Busch, Erich Kleiber and Joseph Keilberth. The work of Heinz Bongartz as Principal Conductor was essential in rebuilding the orchestra in the years following World War II. Among other conductors, Kurt Masur served as Principal Conductor of the Dresden Philharmonic.

The artistic level of the orchestra had continued to improve despite the limiting circumstances of the GDR years – artistic excellence which allowed the orchestra to undertake many concert tours throughout the world. However, financial circumstances – the lack of a freely convertible currency – prevented artistic exchange at the international level. After German reunification in 1990 entirely new opportunities presented themselves for truly cultivating the Dresden Philharmonic's potential and systematically building